

MILOTICE

LETNÍ ZPRAVODAJ

2/2022
XXIV. ročník

Občanské kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,
vítám Vás na prahu léta, doby prázdnin a zasloužené dovolené. Je to neuvěřitelné, ale posledních osm čísel obecního zpravodaje jsem svůj úvodník začínal neradostně, s obavami o životy a zdraví lidí po celém světě. Pandemie byla všude kolem nás a neblaze se na mnohých podepsala. Snad je to minulost, snad se sklonkem roku nepřijdou další komplikace. A tak jsem rád, že i články v tomto čísle konečně budou hýřit optimismem a dobrou náladou. Nebo se mýlím? Uvidím, těším se na každý příspěvek od kteréhokoliv spolku, či sdružení. Vždy se dozvídám něco nového, něco, co mi v běžné práci starosty

mohlo uniknout. Nejde o fakta, ta jsou daná, ale spíše o potřeby nebo pocity ze společenských činností a setkání lidí se stejným zájmem. Jsem přesvědčen, že i to je poslání obecních novin. Abychom se navzájem informovali a sdělovali své názory a prožitky. A tak mi dovoluji popřát Vám, kromě příjemného listování tímto letním číslem, příjemně prožité prázdniny a dovolené. Odpočiňte si při nich a načerpejte dostatek sil. To všechno, včetně úspěšných návratů z prázdninových cest, Vám ze srdce přeje

Josef Levek, starosta obce

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce ze dne 7. 4. 2022

Schvaluje:

- rozpočtové opatření č. 2/2022
- podepsání smlouvy o dílo na stavbu Úprava veřejného prostranství u kulturního domu
- podepsání smlouvy o dílo na stavbu lokalita U Lihovaru – účelová komunikace, VO, kabely
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí s Lesním družstvem Osvětimany a společností EG.D

Neschvaluje:

- pacht pozemku parc. č. 6712 o výměře 1670 m²

Zastupitelstvo obce ze dne 22. 6. 2022

Schvaluje:

- rozpočtové opatření č. 3/2022 dle přílohy č.1
- závěrečný účet obce za rok 2021 s výhradou
- účetní závěrku obce Milotice za rok 2021
- vyvěšení záměru na prodej části pozemku parc. č. 2746/1
- vyvěšení záměru na pacht na část pozemku parc. č. 753/1
- vyvěšení záměru na pacht pozemku parc. č. 478/25
- vyvěšení záměru na pacht novinového stánku
- uzavření smlouvy s Občanským sdružením Lužánek o právu provést stavbu Tůň u Jezera
- uzavření zástavní smlouvy
- účelové navýšení příspěvku zřizovatele na rok 2022 pro ZŠ a MŠ Milotice na vybavení dvou nových učeben
- poskytnutí dotace a zároveň veřejno-

právní smlouvu o poskytnutí dotace s FK Milotice

- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene právu provést stavbu plynárenského zařízení
- veřejnoprávní smlouvu a zároveň poskytnutí účelové dotace ke spolufinancování sociálních služeb s Městem Kyjov
- zadání přezkumu hospodaření obce Milotice za rok 2022 odboru kontrolnímu a právnímu JMK
- veřejnoprávní smlouvu a zároveň poskytnutí dotace pro ženský sbor Milotice

Bere na vědomí:

- závěrečný účet DSO Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vlkoš a Mikroregionu Nový Dvůr za rok 2021 a účetní závěrku DSO Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vlkoš a Mikroregionu Nový Dvůr za rok 2021

Neschvaluje:

- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc. č. 6827 a pozemku parc. č. 6765
- vyvěšení záměru na prodej pozemku parc. č. 6271
- vyvěšení záměru na pacht části pozemku parc. č. 2746/1 a parc. č. 2748

Připomenutí dvou kulturních akcí

Kromě staveb, úklidu a různých oprav v obci, se snažíme, aby si i po kulturní stránce naši občané užili. Rád bych vyzvednul dva významné kulturní počiny, z nichž jeden již proběhl. Její název zněl Společně pro Evropu. Tato akce se uskutečnila v prostorách zámecké zahrady a na fotbalovém hřišti o prvním červnovém víkendu. Pozváni byli účinkující i delegace ze Slovenska, Chorvatska, Polska a domácích Milotic. Tím, že se na této akci podílely i mnohé spolky, mohli jste se na plakátech setkat i s více názvy této kulturní akce. Měla však jedno společné – pobavit se, pohrát si a podívat se na folklor našich evropských sousedů. Byly to tři příjemně strávené dny s příjemnými lidmi (fotografie z této akce si můžete prohlédnout na konci zpravodaje). Na tomto místě bych rád poděkoval všem členům spolků, kteří s přípravami i průběhem akce pomáhali nebo obec reprezentovali. Děkuji. Další akce se teprve intenzivně připravuje. Mám na mysli národopisný festival, na kterém vzpomeneme 50 let od doby, kdy se uskutečnil jeho první ročník. Pro „snazší vzpomínání“ vydá obec Milotice knihu, která bude mapovat zmíněné půlstoletí. Už teď si poznačte do svého diáře termín 5. – 7. srpen, a určitě přijďte toto významné výročí, spolu s účinkujícími celého Kyjovska, oslavit. Už teď se na Vás těším.

Josef Levek, starosta obce

Společenská kronika

Jubilanti

duben

- 80 let Jarmila Polášková
82 let František Neduchal
83 let Hedvika Kalinová
84 let Marie Grufíková
85 let Zdeňka Foltýnová
86 let Marie Kristová
Josefa Levková
88 let Ludmila Cutáková

květen

- 80 let Petr Luňák
Pavla Křížková
Milan Hěda
81 let Marie Vařáková
82 let Františka Koplová
84 let Marie Hnilicová
Libuše Rajsiglová
85 let Jiřina Knotková
92 let Věra Pražáková

červen

- 80 let Jan Kundrata
81 let Anna Paytoková
82 let Aloisie Bursíková
83 let František Ingr
84 let Marie Havelková
86 let Helena Kováčsová
91 let Františka Kubáňová

Narození

březen

- František Pavluš
Jenovéfa Dřevěná

květen

- Emílie Julínková

Úmrtí

březen

- František Blinkal
Jiří Vašíček
Ladislav Nedvědický
Ludmila Neduchalová
Antonín Dobeš

duben

- Zita Kasánková
Zdeňka Stašková
Marie Vlachová
František Grufík

Zlatou svatbu (50 let) oslavili

- Jiřina a Zdeněk Kundratovi 15. 4. 1972
Marie a Ivan Kotáskovi 6. 5. 1972
Zdenka a Bohumil Šedovi 10. 6. 1972

Platinovou svatbu (55 let) oslavili

- Libuše a Petr Šrahulkovi 8. 4. 1967

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Vítání občánků

V sobotu 18. června proběhlo v oranžerii SZ Milotice slavnostní uvítání 7 nejmenších občánků naší obce. Spolu s místostarostou obce je mezi nás přivítaly děti z mateřské školy.

Vážení spoluobčané,

jarní měsíce jsou každoročně zatěžkávací zkouškou sekačích technik i sekačích techniků. A ani letos se nám poruchy nevyhnuly. Opravován už musel být nejeden křovinořez, obě ruční sekačky i parkový stroj. Sečení je opravdu hodně, proto se omlouvám, jestli některá část obce vypadá občas malinko zanedbaně. Mezi sečením jsme vyčistili od náletových dřevin levou spodní část „Kútnovy aleje“ a vysadili třešně, které tam už dlouho chyběly.

Na začátku června proběhly Dny obce Milotice. Tato akce je z hlediska času náročná nejen přes víkend, ale hodně času zabere i příprava a úklid z pohledu technických pracovníků. Ale od toho jsme

tady a jsem rád, že můžeme kulturní akce pořádat i navštěvovat. Z pohledu stavebních projektů nyní běží výstavba multifunkční a parkovací plochy u kulturního domu. V rámci výstavby dojde k realizaci zpevněné plochy s betonovou dlažbou a krytého posezení přiléhajícího ke zpevněné ploše. V ploše budou rovněž vysazeny stromy a okrasná zeleň. Vstupní část bude obsahovat více prostoru pro relaxaci nejen dospělých, ale i dětí. Postaveno bude ohniště a instalovány herní prvky pro děti a mobiliář. Výstavba probíhá také v nové ulici „U Lihovaru“, kde vznikne komunikace z betonové dlažby.

Radek Šeďa, místostarosta obce

Výsadba třešní na „Kútnovce“.

Výsadba třešní na „Kútnovce“.

Příprava Dnů obce.

Příprava Dnů obce.

Výstavba parkoviště u kulturního domu.

Výstavba parkoviště u kulturního domu.

Výstavba ulice U Lihovaru.

Výstavba ulice U Lihovaru.

Participativní rozpočet

Jak už jsem psal dříve, zastupitelstvo obce vyčlenilo z obecního rozpočtu 500 000 Kč pro účely a nápady občanů, příp. zájmových sdružení. O těchto penězích budete rozhodovat pouze vy. A v těchto chvílích už můžete i hlasovat pro konkrétní projekty. Které to jsou, zjistíte na stránkách www.participativni-rozpocet.cz/milotice. Na těchto stránkách zároveň probíhá i hlasování. A to až do 10. července 2022. Posílat hlasy můžete elektronicky přes výše uvedený web nebo na OÚ Milotice za

asistence koordinátora nebo jím pověřené osoby. Potřebovat k tomu budete mobilní telefon, na který bude zaslán unikátní ověřovací kód. Při hlasování využijeme takový volební algoritmus, který umožní distribuci kladných i záporných hlasů mezi jednotlivé návrhy v poměru 3:1. Jeden negativní hlas lze použít po použití dvou hlasů pozitivních. Hlasující může rozdělit své hlasy mezi libovolné návrhy. Jednomu návrhu však maximálně jeden hlas. Na základě výsledku hlasování se rozdělí finanční pro-

středky potřebné pro realizaci návrhů. Nejprve bude realizován projekt s nejvyšším počtem hlasů. V případě nevyčerpaných finančních prostředků budou postupně realizovány další návrhy, až do vyčerpání celého participativního rozpočtu.

Není snadné rozhodovat o financování jednotlivých zájmových činností. Výsledky hlasování budou zároveň vodítkem, jaké oblíbené se konkrétní oblast těší. Za zájem, zaslání návrhů a hlasy děkujeme.

Radek Šedá, místostarosta obce

Uklidíme Česko – uklidíme Milotice

Na první dubnovou sobotu byla opět vyhlášena akce Uklidíme Česko, do které jsme, po delší přestávce, zaregistrovali i naši obec. Oslovili jsme spolky s prosbou o spoluúčast a sraz vyhlásili na devátou hodinu ranní na fotbalovém hřišti, kde jsme měli v plánu si po řádném úklidu společně opéct špekáček. Počasí nám, bohužel, nepřálo, a tak jsme po zralé úvaze akci přesunuli na sobotu další. Ovšem ani za týden se počasí neumoudřilo.

Přesto jsme už akci nechtěli přesouvat nebo rušit, a tak se v sobotu do úklidu zapojili pouze členové Klubu seniorů a MS Horky. Ostatní spolky si své přidělené „rajóny“ prošly v rámci pravidelné schůzky nebo v termínu, který jim vyhovoval. Špekáčky už si opekli taky sami. Všem děkuji za jejich ochotu něco pro „svou“ obec udělat a věřím, že příště už se sejdeme všichni společně.

Lenka Knotková

Odpoledne pro seniory

V neděli 1. května jsme se s několika desítkami milotických seniorů sešli v kulturním domě v rámci akce Odpoledne pro seniory. Společně jsme si poslechli a někteří si i zazpívali s Šimonem Pečenkou, který byl hostem odpoledne a přijel nás potěšit pásmem Abeceda písniček. Více než hodinový program se nesl v duchu písní všech možných žánrů i různých časových období, a tak věřím, že každý z přítomných si našel nějakou, kterou znal a mohl si alespoň potichu zabroukat. Mezi jednotlivými písničkami jsme se vždy dozvěděli něco zajímavého, proto můžeme s klidným svědomím říct, že to bylo nejen příjemné, ale i poučné odpoledne.

Lenka Knotková

Místní knihovna

V uplynulém čtvrtletí proběhlo v knihovně šest akcí – Noc s Andersenem a tematické besedy s žáky 1. – 5. třídy místní ZŠ.

Po dvouleté covidové pauze se konečně zase konalo oblíbené nocování. Sešlo se nás celkem 34 (25 dětí, 2 dospělí a 6 starších dětí jako pomocníci). Celorepublikové nocování proběhlo již 1. dubna, ale naše specifická milotická Noc s Andersenem je závislá na počasí, takže jsme ji o jeden týden a jeden den posunuli. A udělali jsme dobře.

V sobotu v sedm večer jsem děti přivítala a oficiálně zahájila akci. Řekli jsme si, u jaké příležitosti se Noc pořádá, kdo je pan spisovatel H. CH. Andersen, co napsal a že v letošním roce mají ještě kulaté nebo polokulaté výročí narození například Josef Lada, Jaroslav Foglar, Jiří Trnka či Jan Ámos Komenský. Ti, kteří to nevěděli, teď už ví (snad!), kdo jsou a co napsali či nakreslili. Také jsme probrali, že 1. dubna se u příležitosti Dne ptactva vyhlašuje pták daného roku a letos to je zvonek zelený, kterého podle obrázku uhodl jeden z nejmladších nocležníků, Artur. Za to si zasloužil odměnu.

Pak si děti převzali skauti a před knihovnou s nimi hráli různé pohybové hry. V devět se zase všichni nahrnuli do knihovny, aby se, po tak vysilující akci, posilnili a napili. Následovaly vědomostní soutěže. Napřed jen ústní, odměněné sladkostmi, poté se děti rozdělily do skupinek a vyplňovaly kvízy. To je kupodivu vysílalo také, takže se v mezičase zase občerstvily.

Ve 22.00 hodin jsme se začali věnovat přípravě na stezku odvahy. Téma: Zlatý kolovrat (balada od Karla Jaromíra Erbena). Dlouhou baladu jsem dětem volně převyprávěla v mírně upravené verzi, aby jí porozuměly i malé děti. Ale usekané ruce, nohy a vydloubnuté oči se vynechat nedaly. Smyslem naší výpravy totiž bylo najít místo, kde se tento krutý čin stal a poté tyto atributy hledat, abychom nebohé dívce pomohli. A to se také stalo. Věděli jste, že se tento čin stal někde mezi Černým

kopcem a Šidlenami? Postupně jsme našli obě nohy, ruce a dokonce i oči. Pak jsme potkali kouzelného dědečka, který nám výměnou za nalezené části těla, které potřeboval k tomu, aby mohl vzkřísit pannu Dorotku, beze slova předal jakýsi svitek. Až u první pouliční lampy u Šidlen jsme si ho mohli přečíst. Bylo tam psáno, že vlastník svitku musel vykonat nějaký moc dobrý skutek, a proto si zaslouží odměnu. Byla tam i indicie, podle které jsme mohli odměnu najít. Což se nám po použití důvtipu a trochy hledání podařilo. Stezka se vydařila, nikoho jsme neztratili, nikdo se strachy nepočůral, a i těch pár strašpytlíků se postupně přestalo bát.

Do knihovny jsme se vrátili unavení a špinaví asi půl hodiny po půlnoci. Opět proběhlo občerstvení, neboť vydržet dvě hodiny bez jídla bylo skoro nad naše síly a pak už probíhalo ukládání ke spaní. Boj o místo na spacák letos neproběhl, protože jsme se pohodlně vešli. Jen to všudypřítomné bláto bylo trochu otravné. Taková drobnost nás však nemohla rozhodit. Následovalo zhodnocení stezky, odměna odvážlivcům (Štěpánka, Toník a Elenka) a nálezcům (Toník, Max, Johanka, Vilda, Monča a Andrejka). Pak se zhaslo. Děti chtěly přečíst originální báseň Zlatý kolovrat a poté si ještě poslechly pohádku Malá mořská víla. V 01.40 jsem zhasínala lampičku a všichni jsme usnuli. Vstávali jsme asi kolem půl sedmé. Po snídani a chaotickém oblékání a balení jsme se všichni vyfotili a děti vyběhly opět ven zahrát si pár her. O půl deváté odjel poslední nocležník. Každý si s sebou odnesl

domů část pokladu, upomínkovou pohlednici, pár časopisů a lízátko. Máme to za sebou a už pomalu plánujeme, co se bude dít příští rok.

Na závěr děkuji za pomoc skautskému vedoucímu Oldovi a jeho pomocníkům Ráďovi, Elišce, Tereze, Valči a Kačce, poté Lence Škrobové za dva plechy skvělých buchet, a nakonec velké díky mé pravé ruce, naší Tereze, která mi pomohla vše vymyslet a zorganizovat.

V dubnu a květnu postupně přišly do knihovny děti z místní ZŠ. Pět besed na pět témat. Prváčci si poslechli, jak se vyvíjela pohádka, druháci, jak vzniká kniha, a dokonce jsme spolu jeden krátký příběh vymysleli. S třetáky jsme se věnovali komixu a jednomu z komixových hrdinů, Vrtápkovi. Se čtvrtáky jsme probrali vznik bájí a pověstí, a protože měli naplánovaný výlet do Moravského krasu, přečetla jsem dětem pověst o propasti Macoše. No a s pátáky jsme si řekli, jaký je rozdíl mezi povídkou, sci-fi, fantasy a hororem. Za úkol pak měli „upgradovat“ pohádku o Červené Karkulce, a to dokonce ve třech verzích. Na závěr jsme si výsledky za všeobecného veselí přečetli.

O letních prázdninách bude knihovna zavřena od 20. 7. do 12. 8. Přijďte si vybrat knihy na dovolenou ze spousty nových knih, které přišly v průběhu měsíce června. Knihy si můžete vybrat i z pohodlí domova na webových stránkách knihovny. K výběru v on-line katalogu nemusíte být přihlášeným čtenářem. K nahlížení do katalogu knihovny má přístup každý.

Jitka Úradníková

Loutkové a maňáskové divadlo v konírně

Mikroregion Nový Dvůr srdečně zve ve dnech od 1. června do 27. července 2022 na výstavu loutek „Orelského loutkového divadla“ z Milotic a Maňáskového divadla z Ratíškovic. Od 28. července do 2. října bude v konírně opět výstava dětských prací s názvem „Čarovné barvy země“. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Zpívání mužských sborů

Poslední květnovou neděli se hospodářským nádvořím SZ Milotice nesl po dvouleté přestávce opět zpěv mužských sborů z blízkého i dalekého okolí. Pozvání našich chlapů přijaly sbory z Ratiškovic, Vacenovic (oba dva), Moravan, Strání, Velké nad Veličkou a o ženský element se postaraly zpěvačky z místního sboru Korulice. Počasí nám přálo, a tak i návštěvnost byla poměrně vysoká. Že se akce líbila a některým se nechtělo domů, svědčí i to, že zpěv a hudbu bylo slyšet až do večerních hodin.

Lenka Knotková

SZ Milotice

Po dvou letech začala sezona v běžném termínu, tedy o prvním dubnovém víkendu. Ačkoliv počty řadových návštěvníků – patrně kvůli plošnému zdražování vstupného – dosahují spíše průměrných hodnot, v případě objednaných zájezdů, škol a školek je zájem enormní. Zvláště kostýmové prohlídky pro mladší školní věk dosahují letos rekordních čísel – během května a června jsme v dopoledních hodinách provedli více než 4 200 dětí s jejich paní učitelkami (běžně je to přibližně 3,5 tisíce). Velký dík patří nejenom stálým zaměstnancům a brigádníkům, ale rovněž dobrovolnicím z řad milotických důchod-

kyň, bez nichž bychom takový nápor dětí nezvládli.

Uvolnění restrikcí způsobilo také boom v konání akcí v areálu zámku. Kromě akcí tradičních – mše ke sv. Janu Nepomuckému (16. 5.), zpívání mužských sborů (22. 5.), koncertu ZUŠ Kyjov (4. 6.), Zbořilových Milotic (12. 6.), koncertu v rámci festivalu Concentus Moraviae (20. 6.), Eagers swinger či Kočovného divadýlka z Kyjova (obojí 30. 6.) – se na zámku konaly také akce zvláštní či nepravidelné: Dny obce (4. 6.) a projekt podporující onkologicky nemocné děti nazvaný Na kole dětem jižní Moravou (19. 6.). Během letních prázdnin a měsíce září proběhnou

akce další. Noční prohlídky se pro náročnou přípravu konat letos nebudou.

Ke konci dubna odešel po 15 letech do důchodu náš technický pracovník (který si nepřál být jmenován), v jehož řadě předností byly na prvním místě zednické dovednosti. Jeho schopnosti by v tomto směru, věřím, ocenil každý barokní stavitel. Práci na zámku vykonával vždy ochotně, pohotově, a především velmi kvalitně, všechno s notnou dávkou humoru. Celý kolektiv zaměstnanců zámku a zámeckého zahradnictví mu za všechno děkuje a přeje mnoho spokojených let na zaslouženém odpočinku!

Václav Lunga

ČZS Milotice

Furt sa neco děje. Ale děje sa toho tolik, že si to člověk ani nestíhá všechno pamatovat a pro ty novější události už aj zapomínáme na ty skorejšie. Co ale nesmíme zapomenout - zas poděkovat všem, co sa nejak zaslúžili o letošní košt vín. Báli sme sa, esli dojdú nejaci lidi a esli už přes kovid nezapomněli pit. Nezapomněli a aj došli v celkem hojném počtu. Akorát ze samého kraja nebyl takový nával a fronty před kulturákem. Až to nekerých přespolačků zmátlo a mysleli si, že sú tu ve špatný deň, hodinu nebo v inší dedině. Důvod, proč táto tradica letos vymizela, nevíme. Možná to bylo tým, že včil vrátňi lepjiú na zápěstí papírové náramky, zatímco spíš sa lístky pripínaly na košele a děvčatom do výstřihů. A to jim nešlo tak rychle s tyma nešikovným rukama, hrabat sa ženským v dekoltoch. A kór dyž sa jim navíc očiska túlaly, kde neměly a dělaly sa při téj operaci furt ty samé „připínací“ fórký.

Eště jeden košt v dědině proběhl. Chtělo by sa říct: konečně. Šidlenský košt gořalek sice nebyl v zahrádkářské režii, ale zmiňuju jako pěkný příklad toho, jak s nama kovid cvičil, ale nakonec to nejak dopadlo - až napotřetí s ročníma odstupama mezi sběrem vzorků, degustací a koštem. Totok sa určitě nestane šidlenským otevřeným sklepem - Cyrilometodějským šidlenám, kterážto akca sa koná 9. července, v sobotu po Cyrillkovi. Vstupné je lidové a eště v něm dostanete dvě sedmičky v ceně. Též sa sluší zmínit další naše zásluhy na brigádě. Od rána sme dřeli jak múrovatí a vyvážali ze sklepů barsjaký binec. Nakonec toho byla skoro plná vlečka: jeden prasklý demižón a jedenást pleušů. Ty už nejsou potřeba, protože vinaři přecházejú na nerezové škopky, hlavně tí movitější. Takové sa enom ošpléchajú vodú a vytrú hadérku a už není potřeba táhat sa s dřevěnýma bečkama a půl dňa s nima hrkat

na gumě. Múdrý vinař tytok staré agácové bečky rači pošle do světa, kde si z nich cajzli nadělajú ledasjaký stoleček, legátku, kvítník či psí ložnicu. Nemúdrým vinařom zhniujú před sklepem.

No a po brigádě sme měli zaslúženú bečku piva a nakládanú krkovičku. Akorát sme teda neměli pípu a gril. Zato sme měli chleba. Domáci! Sám přeceda ho upékl - aby zadělál kvásek, tož ani nešél spat. Beztak by neusnul, že měl polámané žebra z posledního letošního fotbalu.

Jo a neco by sa mělo udělat s tú šidlenskú polňačkú, je v hrozném stavu. Přes deň je sice pěkná, ale v noci je to pašť vedle pasti. A čím pozdiš šli brigádníci dom, tým zrádnější byla. Tí poslední cestú packovali o bicykle aj o vlastní nohy, motali sa jak špina v kýbli, brčkovali z járka do járka a nekeří šli aj kus cesty koleňačky. Z toho ste snád pochopili, že pípu na pivo sme nakonec zehnali.

Jarek Grufík

FK Milotice

„A“ tým po velkých změnách a očekávaném boji o sestup nebo o spodní polovinu tabulky nakonec dosáhl úplného opaku. Určitě skončí nejlépe v historii s největším počtem bodů. Výborný podzim vystřídalo o malinko horší jaro, které ale ovlivnilo velké množství zranění – Kundera, Holub, Macánek, Budík a Macháček toho moc neodehráli. Přesto jsme skončili do 6. místa a mohlo být lépe. Po nejlepší sezóně je samozřejmě zájem o naše hráče. Štěpán Novák si vystřílel angažmá v Rakousku a rychlík David Antoň chce zkusit angažmá o soutěž výš, v Ratíškovicích – tady mě to trochu mrzí, protože David v součtu neodehrál za „A“ mužstvo ani mistrovských 30 zápasů a už nás opouští, ale takový je fotbal. Poděkování patří všem a taky hráčům z béčka, někteří přešli na stálo, jiní vypořádali podle potřeby. V létě se budeme snažit tým posílit, ale sehnat v dnešní době hráče, je

stále složitější, protože všechny okolní týmy mají sami hráčův nedostatek.

„B“ tým se umístil v horní polovině tabulky, kluci chodili vypomáhat áčku a naopak, takže spolupráce fungovala. Doroost se taky umístil nahoře, dokonce nám byl nabídnut postup do vyšší soutěže, ale vzhledem k počtu hráčů jsme tuto nabídku museli odmítnout. Žáci sice skončili dole, ale měli to složité vzhledem k počtu starších hráčů v týmu. Příští rok určitě skončí ve vyšších patrech tabulky. Starší přípravek na podzim většinou prohrávala, protože hrála svoji první sezonu a na jaře hrála po přerodělení v základní skupi-

ně, kluci byli zkušenější a výsledky lepší. Do příští sezony přihlašujeme u mužů 1. A třídu a 3. třídu, v mládeži OP dorostu, OS žáků, starší přípravku a nově předpřípravku pro ročníky 2016, 2017. Kdo by měl zájem, kromě těch, co chodí na pohybovou školičku, může se přihlásit na fkmlotice@seznam.cz nebo na tel. 728 922 102.

V sobotu 4. 6. jsme konečně mohli oslavit 90. let kopané v Miloticích, ocenili jsme bývalé funkcionáře pamětními pohárky a vínem a večer proběhla zábava s DJ a vinotékou. Děkujeme za spolupráci všem, kteří se podíleli na organizaci.

Radek Kundera, FK Milotice

SDH Milotice

Vážení spoluobčané, právě držíte v rukou druhé vydání zpravodaje a naši hasiči se v posledních měsících činili. Mladí hasiči absolvovali dvě halové soutěže, ve Velké nad Veličkou (23. místo) a ve Vracově (21. místo). Dále mají za sebou čtyři soutěže v běhu na 60m a 100m s překážkami, což je soutěž pro jednotlivce. V dubnu jsme se zapojili do projektu Uklidme Milotice, uklidme Česko. Uklidili jsme okolí hasičské zbrojnice, parčík a tzv. Hraběcí cestu. V období letních prázdnin se mladí hasiči budou připravovat na další série soutěží v běhu na 60m a 100m s překážkami. Sběr železného šrotu proběhl v sobotu 2. dubna. Za příspěvek všem děkujeme. Poslední dubnovou sobotu, 30. dubna, se uskuteč-

nilo tradiční Pálení čarodějnic s hrami pro děti, skákacím hradem, opékáním špekáčků a upálením čarodějnice. Letos jsme měli i zpestření ve formě dětského kolotoče. V sobotu 7. května jsme uspořádali soutěž mladých hasičů v požárním útoku, bohužel bez naší účasti. Doufáme, že příští rok už bude opět s naší účastí. Soutěž jednotlivců v běhu na 60m a 100m s překážkami jsme uspořádali v sobotu 21. května. Za hojně účasti se našim jednotlivcům dařilo - Andrea Řiháková se umístila na pěkném 3. místě v běhu na 100m a děvčata v běhu na 60m se umístila následovně: Zuzana Horáková 16. místo, Dominika Sovová 20. místo a Zuzana Kremlová 40. místo. Mše svatá za všechny živé i zemřelé hasiče se uskutečnila v neděli 8. května.

Na Mezinárodní den dětí jsme předvedli naši techniku, výstroj i výzbroj dětem mateřské školy a 1. a 2. třídy Základní školy v Miloticích. Dětem se nejvíce líbilo stříkání s vodou. Naši techniku jste mohli vidět i v neděli 5. června na Rodinném odpoledni, které bylo součástí Dnů obce. Družstvo mužů se v sobotu 11. června účastnilo soutěže Grad Prix okresu Hodonín v Ratíškovicích s již zrenovovanou požární stříkačkou. Další soutěže je čekají v průběhu července a srpna. I na Rodinném odpoledni jste mohli vidět, jak se na ně intenzivně připravují.

Soutěž ve vaření kotlíkového guláše proběhla 25. června na hasičském hřišti. Výsledky najdete na www.sdhmilotice.estranky.cz nebo na facebooku SDH Milotice.

Všem čtenářům zpravodaje přejeme krásné, pohodové a ničím nerušené prožití léta.

Erika a Jiří Sochorovi

Myslivost na vozíku

Tentokrát bude můj příspěvek o milotické myslivosti neobvyklý. Bude poněkud osobní. Nebudu si stěžovat na úbytek drobné zvěře, nebudu se chlubit úlovky, ani dokazovat, že myslivci nejsou primitivní vrazi nevinných zvířátek, že se o ně i starají a že jim to opravdu myslí. Budu trochu vzpomínat, snažit se vysvětlit, co obnáší koníček, možná vášně, náplň života zvoucí se „myslivost“.

Pro mne, jakožto absolventa lesnické fakulty, je myslivost součástí mé profese. Tak jako lesnictví je hospodaření s lesy, je myslivost hospodaření se zvěří. Obojí se plánuje, pečuje se - než se může sklídit. V lesnictví až za sto let, v myslivosti během roku, podobně jako sklízí zemědělci. K milotickým myslivcům jsem se jako Kyjovják připojil ve svých 29 letech, v září 1985. Do tehdejšího MS Rozvoj mne přijímal tehdejší předseda, pan Miroslav Schüller st., uznávaný chovatel ohařů. Schůzovali jsme tehdy v prvním patře hasičárny, hospodářem byl pan Kosík z Vlkoshe. Honitba zahrnovala i katastr Skoronic a polní část Vacenovic. Bohužel,

aniž bych ji stihl celou poznat, v červenci 1987 jsem pádem ze střechy utrpěl fatální úraz hrudní páteře s úplným přerušením míchy. S diagnózou „paraplegie dolních končetin“ se pohybuji pouze na kolečkách. Jsem tzv. „vozičkář“. V rámci brigád jsem v roce 1986 ještě stihl pomoci při stavbě obory pro jelence v zámeckém parku (bažantnici), která existovala až do roku 1994. Pak jsem na několik let zmizel v nemocnicích a ústavech. Mezitím proběhly společenské změny na politické úrovni, následkem byl rozpad MS Rozvoj, aby pak každá obec měla své myslivecké sdružení. V Miloticích vzniklo MS Horky. Ke cti mých kolegů slouží, že několik let trpělivě čekali, až mi můj zdravotní stav a technická výbava dovolí vrátit se ke své vášni. A i potom tolerovali mé opakující se pobyty v nemocnici. Vozičkářský slogan „jen nechodíme“, je totiž v případě paraplegie velmi zavádějící. Je to jen špička ledovce - zásadní problém spočívá v znefunkčnění fyziologických funkcí dolní poloviny těla, je to příliš intimní záležitost na důkladné vysvětlení,

ovšem tento problém způsobuje velmi závažné zdravotní komplikace vedoucí až k septickým stavům z infikovaných defektů (dekubitů). Z těchto důvodů bývám pravidelně i několikrát v roce hospitalizován, poslední hospitalizace započala 11. prosince 2020. Teprve v poslední době se mohu těšit ze zlepšování zdravotního stavu a mohu se zabývat úvahami o návratu k myslivosti. Ačkoli kvůli svému hendikepu nejsem zdatný lovec, snad před svatým Hubertem obstojím jako dobrý myslivec. Chybělo jen málo a lovil jsem nikoli v našem, ale v jeho revíru.

Ing. Jiří Wenzl, MS Horky

Ženský sbor Korulice

Duben byl pro náš Ženský sbor Korulice odpočinkovým měsícem, kdy mě zaměstnávaly především mateřské povinnosti a zároveň jsme věděly, že je to pomyslné ticho před bouří. Už ke konci dubna jsme proto opět najely na pravidelné zkoušky. Celý květen jsme každou středu zpívaly na mši svaté a na májové pobožnosti, na ty jsme kromě běžné zpívaných písní oprášily také dvě skladby z repertoáru dřívějších generací zpěvaček.

V neděli 22. května jsme zazpívaly na tradičním Setkání mužských sborů na zámeckém hospodářském nádvoří, o týden později nás čekalo celodenní soustředění se zpěvačkou Klárou Blažkovou. Zkušená lektorka, zpěvačka BROLNu a Ensemble Flair, k nám dorazila až z Valaška a její rady ocenily také holky ze scholy, které s námi strávily dopolední část programu. Třítýdenní maraton ukončily Dny obce,

na kterých jsme se představily po boku Hudců z Kyjova se sadou Vojenských písní v sobotním pořadu milockých souborů.

Přes léto se budeme chystat na Národopisný festival kyjovského Dolňácka a budeme moc rády, když naše řady rozšíří nové

zpěvačky. Ty, které mají ještě vzdělávací povinnosti se k nám klidně mohou přidat třeba jen na léto - chuť zpívat a scházet se je tím nejdůležitějším předpokladem pro členství v našem sboru.

Eliška Dřevěná

DFS Trnaveček

Letošní nabitě jaro zahájily děti z Trnavečku na Dětské pěvecké soutěži Jaromíra Měchury ve Svatobořicích - Mistříně, odkud Matyáš Smolák postoupil do soutěže Děti a píseň - Slovácko 2022 ve

Veselí nad Moravou. Tam pak 28. dubna v konkurenci výborných zpěvaček z celého Slovácka obsadil druhé místo. Muzikanti z Trnavečku a mladé cimbálové muziky se zúčastnili také oborových soutěží

ZUŠ: Eliška a Šárka Lungovy vybojovaly v ústředním kole 1. místo v cimbálových duetech, Štěpán Krist a Matyáš Smolák spolu s cimbálovou muzikou při ZUŠ Kyjov získali v ústředním kole místo druhé.

Kromě individuálních nácviků si naše děti našly čas i na tradiční prožití velikonočních svátků. Poslední zkoušku před Velikonocemi si kluci upletli žile a děvčata nazdobila vajíčka z perníku, některé z nich také jezdily do Skoronic učit se škrábání vajíček. Na neděli Vzkříšení se naše mladá cimbálová muzika představila na tradičním Velikonočním koštu vín, v pondělí kluci z Velkého Trnavečku vyvětrali kroje na šlaháče.

30. dubna vyrazil Velký Trnaveček autobusem na Food festival - To nejlepší z Moravy na zámek ve Slavkově u Brna. V odpoledním programu jsme se pro stovky tamních návštěvníků představili hned dvakrát, a to se třemi pásmy - Šlaháčka, U vody a Na trávě. Oba půlhodinové bloky doplnily sady naší muziky. V květnu se všechny složky Trnavečku připravovaly na Dny obce Milotice. V sobotu 4. června se v pořadu milockých

souborů nazvaném Ej, láska, láska ukázalo všech 60 členů našeho souboru, pro děti z nejmenší skupiny to bylo první větší vystoupení, navíc v nových krojích. Naše vystoupení měla u publika velký úspěch, snad i tím, že jsme v něm měli početnou rodičovskou základnu. Děti ze sebe každopádně vydaly to nejlepší. V neděli nás pak čekalo ještě Rodinné odpoledne, které zahájily děti z Malého Trnavečku ukázkou z naší činnosti, do které jsme zapojili i přihlížející účastníky akce.

Členové Velkého Trnavečku se zapojili do organizace Rodinného odpoledne a čekali na malé návštěvníky na stanovištích. Ti si mohli zasoutěžit v klasických táborových aktivitách, jako skok v pytli či přetahování lanem, ale připravili jsme pro ně i edukační a výtvarné činnosti s prvky folkloru. Velmi líbivým stanovištěm byla společná výmalba velkoplošného plátna s předkreslenými lidovými ornamenty

a dominantami naší obce.

Závěrem tohoto vydatného článku bych ráda poděkovala všem dětem a jejich rodičům za výbornou spolupráci, holkám vedoucím za neutuchající zápal pro předávání našich krásných tradic, všem našim šikovným švadlenkám za pomoc při šití krojů, Dorce Lungové za pomoc při realizaci našich nápadů, ať už se jednalo o předkreslení plátna nebo výrobu našich nových souborových triček a zastupitelům obce za finanční pomoc, díky které je drtivá většina našich aktivit pro členy Trnavečku zdarma.

A pokud jste zatím nestihli žádné z našich vystoupení, nesmutněte a přijďte za námi 2. 7. na festival do Dambořic nebo k Šidlenám na výroční festival kyjovského Dolňáčka 5. - 7. 8. Těšíme se na viděnou!

Eliška Dřevěná

Senioři

Milí spoluobčané, letošní jaro bylo pro nás seniory příjemné i smutné – loučení s mnoha lidmi, které jsme měli rádi. Mezi ně patřila naše věčně usměvavá kamarádka Zita Kasánková. Bude nám moc chybět...

Radost ze setkávání bez omezení a roušek nám kazila také válečná vřava takřka za humny. S obavami se ptáme: „Co bude dál?“ Některé děje ale ovlivnit nemůžeme. Naděje, že se svět poučí dějinami, nějak mizí. Aby nás ta NEGACE nepřeválcovala, musíme se snažit žít dál. Proto využíváme každé chvíle jak s rodinou, ve farním společenství, na kulturních akcích, tak mezi námi seniory. Schůzky máme každých 14 dnů v přístavbě kulturního domu, kde jsme „dočasně“ už čtvrtým rokem. Jsou to hezká setkání. Přejeme si k narozeninám – každý dostane kytičku a zazpíváme si „Živijó“. Popovídáme si, co je nového, uvaříme kafičko, nějaký pohárek a je nám dobře. A aby nám bylo ještě lépe, nacvičujeme nový retro taneček s písničkami našeho mládí. Ten zatančíme 26. srpna na Seniordance ve Svatobořicích-Mistříně. Jen je smutné, že u nás máme 352 seniorů starších 65 let a schází se nás jenom 20 – 25. Většina jsme inventář od založení klubu v roce 2007. Bohužel nás ubývá. Noví

nepřichází, potřebujeme omladit. A tak znovu píší: „Přijďte mezi nás, bude vám veseleji.“

10. května se uskutečnil zájezd do Moravského Krumlova na Muchovu Slovanskou epopej. Toto nádherné dílo v nás vyvolalo neuvěřitelné zážitky – vřele všem doporučujeme! Během zpáteční cesty byla zastávka v Hustopečích v mandlárně. Při-

vítala nás paní, která firmu založila. Ochutnávka výborné kávy z mandlí a několika druhů likérů a její veselé historky vyvolávaly bouře smíchu. Nálada pokračovala i v autobuse, zpívalo se celou cestu domů. Už teď se těšíme, kam vyrazíme příště.

V pondělí 23. května nás pozvali Pavlouškovi a Horákoví na návštěvu k nim do mlýna. Rádi jsme přišli. Kyticí a svíčkami jsme na pietním místě uctili památku naší milé bývalé vedoucí Jany, která spí svůj věčný sen v rodinné hrobce v Brně. Zároveň jsme popřáli Emilovi k 86. narozeninám. Jako jediný muž z celé dědiny s námi od založení klubu chodí na schůzky a stále je náš fotograf. Znovu přejeme hodně zdraví a za vše děkujeme. Velký dík Haničce, že se o nás vzorně starala a celé rodině za krásné setkání.

A moje vzpomínky? Dříve chodívala asi dvakrát ročně církevní procesí ke křížům a do polí. Podle vyprávění strýčka Františka Bábíčka se v sobotu na Vzkříšení – kdy se svítí oheň – opálilo polénko, z něho nasekaly třísky a z nich se udělaly křížky. S těmi chodily průvody ke křížům po dědině i dál. S P. Trunečkou se bylo až na Dubňansku a u Šidlen. On byl velký turista a Šidleny měl rád. Ale jestli se procesí stavovalo na pohárek i ve farním sklepe, už není doloženo! Já si pamatuji, že se šlo brzy ráno do polí – na Díly, Záhumní – kudy se chodívalo k rybníku. Křížky se zapichovaly do země, prosilo se o dobrou úrodu, a hlavně o déšť. Zpívalo se: „Žehnej Pane země plody, odlož metlu neúrody, morovou vzdal nákazu, chraň nás všeho úrazu.“ Pak jsme utíkali na vyučování.

Školní rok končí, budou prázdniny. Senioři si je udělají také. Snad bude jen nějaká zkouška na taneček, abychom ho nezapomněly a z našeho mikroregionu se jako vždy líbily nejvíc a vzorně reprezentovaly Milotice. Potěšíme se z vnučátek a pravnoučátek a mladým budeme aspoň trošku k „užitku“. Přeji Vám všem krásné prázdniny i dovolené ve zdraví a v kruhu rodiny. Své oči používejte hlavně k tomu, abyste v druhých viděli jen to dobré. Uši používejte k tomu, abyste slyšeli jen povzbudivé a pěkné věci. A mějte se rádi. Láska je veliký dar. Láska drží svět pohromadě. Kdyby bylo více lásky, nebyly by války. A kdyby Bůh nebyl láska, svět by už dávno nebyl.

Libuše Šrahulková

Jaro v plném proudu

Až bude čtenář zpravodaje držet v rukou toto číslo, budeme mít letošní školní rok za sebou - všechna cvičení, tréninky, soustředění, sportovní akce a vystoupení. Jsme rádi, že jsme letos mohli opět s dětmi a rodiči oslavit Svátek maminek a opět se sejít v kulturním domě, kde děti z mateřské školky a děti z Orla předvedly, jak jsou šikovné.

V pondělí 20. června jsme uctili památku členů Orla, kteří se před 80 lety zapojili do druhého odboje proti nacismu a s dětmi jsme položili květiny u pomníku padlých, abychom si navzájem připomněli, že Orel svoji činnost staví na křesťanských hodnotách a podporuje vlastenecké a národní uvědomění. Poté jsme se přesunuli na farní zahradu, kde jsme sportovními aktivitami a táborákem zakončili všechna

cvičení. Za poskytnuté zázemí moc děkujeme našemu panu faráři Pavlu Kaškovi. Dodatečně přejeme všechno dobré všem tatínkům a dědečkům, kteří v neděli

19. června slavili Den otců! Přejeme všem krásné léto plné zdravého pohybu a psychické pohody.

Pavlaína Náplavová

Setkání žáků 5. tříd

V pátek 29. dubna k nám na návštěvu přijeli se svojí třídní učitelkou žáci 5. třídy ze ZŠ Vacenovice.

Postupně si všichni prohlédli celou naši budovu. Devátý ročník pod vedením p. učitelky Ivany Smolákové pro ně připravil nejen zajímavou prezentaci o naší škole, ale celou řadu zábavných úkolů i sportovních her.

Celé dopoledne probíhalo v seznamovacím a přátelském duchu, děti z Vacenovic si ho s našimi pátáky náramně užily. V září někteří spolu zasednou na naší škole do lavic 6. třídy.

Mgr. Jana Trtíková

Krásné 1. místo v „Čarovných barvách země“

Zní to trochu tajemně, ale jedná se o malířskou soutěž pro děti a mládež, jejímž vyhlášovatelem je Jihomoravský kraj. Soutěž odborně a organizačně zajišťuje Masarykovo muzeum v Hodoníně, prostřednictvím Slovanského hradiště v Mikulčicích.

Jedná se o netradiční výtvarnou techniku, založenou na používání přírodních jílů a přírodních materiálů bez použití syntetických a jiných umělých barev a pojidel.

Letošního 11. ročníku se zúčastnily dívky 9. ročníku. Vytvořily dvě díla na téma Život doby Velkomoravské. Obrazy byly nazvány „Od semínka k plodině“ a „Výsada žen“.

Vyhlašování výsledků proběhlo na Panském dvoře ve Veselí nad Moravou. Pro všechny zúčastněné byl připraven bohatý program v podobě tvořivých, naučných a hudebních dílniček.

Velmi napínavé bylo i samotné vyhlásování výsledků, protože dopředu nikdo pořadí nezná.

A tak bylo obrovským překvapením, že děvčata skončila na 1. místě s obrazem „Od semínka k plodině“.

I občané Milotic budou moci nejen oceněný obraz, ale i všechna díla tvořená barvami země, brzy zhlédnout v konírně zámku v Miloticích.

Děvčatům moc gratulujeme!

Lenka Prčíková

Den země 1. stupeň

Naši nejmenší zavítali v rámci Dne Země na hodonínský sběrný dvůr. Měli možnost vidět zblízka provoz sběrného dvora nejen zvenčí, ale i uvnitř prostor, které nejsou běžně přístupné. Seznámili se s nebezpečným odpadem, byli v blízkosti linky pro třídění plastů, v budově s odloženými počítači, monitory a jinými vyraženými elektrospotřebiči.

Dozvěděli se, jak dlouho se v přírodě rozkládá žvýkačka (50 let), plechovky či dětské plenky. Zjistili, jak se využívají staré pneumatiky, plastové nádoby nebo kolikrát se může zpracovat jedna papírová stránka. Prvníáci dokonce objevili pro někoho nepotřebné knihy, mezi nimiž se skrýval i Harry Potter. Přímou ve dvoře si děti přečetly pohádku, kterou vytvořila devítiletá dívka ke Dni Země. Poté navštívily místní knihovnu a krásný den zakončily dováděním na hřišti. Žáci 3., 4. a 5. třídy byli v rámci Dne Země na exkurzi ve sběrném dvoře v Miloticích. Přivítal nás pan místostarosta Radek Šeda a správce areálu pan Josef Antoš, kteří nám představili a popsali odpadové hospodářství obce. Děti měly možnost se na vlastní oči

presvědčit, jak probíhá třídění odpadu. Prostor byl také na otázky a prohlídku celého areálu. Pro děti byla přednáška velmi poučná a zajímavá. Během cesty jsme zavítali i do přírodní rezervace Písečný rybník a pozorovali jsme jarní přírodu.

Mgr. Tomáš Procházka

Den země 2. stupeň

Na 22. duben připadá celosvětová událost zaměřená na propagaci a podporu ochrany životního prostředí – Den Země. Také v naší škole každoročně probíhá stejnojmenný projekt, kdy se žáci aktivně zapojují do aktivit, popř. navštěvují místa, která mají s ochranou přírody co do činění.

Letos žáci 2. stupně navštívili ČOV v Miloticích, kde se díky panu Neničkovi dověděli, jak funguje místní čistička odpadních vod, ze kterých obcí přitékají odpadní vody a kolika procesy musí odpadní voda projít, než jim nateče doma čistá z vodovodního kohoutku.

Součástí Dne Země byl úklid školní zahrady a hřiště. Každá třída měla stanoveny úkoly – žáci vyhrabali všechno listí z travnatých ploch a zpod stromů, odplevali a pohrabali záhony, vyčistili chodníky mezi záhony, dosypali vyvýšené záhony šterkem, vyrobili nové informační tabule, natřeli nosné konstrukce altánu a lavičky, vyklidili prostor za skleníkem...

Tento den žáci strávili v přírodě mimo budovu školy na čerstvém vzduchu, navíc svou činností prospěli nejen přírodě, ale i sami sobě.

Mgr. Irena Šnajdrová

Divadlo Radost

Ve středu 30. března se celý první stupeň naší školy zúčastnil představení Divadla Radost v Brně. Inscenace zahrnovala operky z autorské dílny Jaroslava Uhlíře a Zdeňka Svěráka.

Ve velmi zajímavém hudebně-tanečním provedení nám byly představeny klasické pohádky Budulíněk, Červená Karkulka,

O dvanácti měsíčkách a O Šípkové Růžence. Celé představení bylo pojato moderně, měli jsme možnost vidět mnoho hudebních nástrojů a byla využita spousta zajímavých efektů. Většinu písní si děti prozpěvovaly, protože je znaly ze známé filmové pohádky Tři bratři.

Mgr. Jitka Ingrová

Divadlo Zlín 2. stupeň

Po dlouhé době se také 2. stupeň vydal za kulturou. V květnu jsme navštívili Městské divadlo Zlín a představení Saturnin. Předlohou byla kniha Saturnin Zdeňka Jirotky, která před časem zvítězila v anketě Kniha mého srdce a patří k nejoblíbenějším humoristickým románům.

Představení nás zavedlo do období první republiky za postavami sluhy Saturnina,

jeho pána Jiřího, tetou Kateřinou nebo jejím synem Miloušem. Snad si i po nějaké době děti vzpomenou na humornou scénu s koblihami, do které byly mimo jiné samotným Saturninem zapojeny, v níž se postava doktora Vlacha zamýšlí nad skupinami lidí a jejich přístupem k životu.

Mgr. Alena Borůfková

I moje maminka byla malá

Celodenní prožitkový projekt o svých maminkách absolvovali všichni žáci naší školy. Nejdříve se 5. května děti prvního stupně zaměřily na svoji maminku jako superhrdinku knihy, kterou pro ni napsaly a předaly jako dárek ke Dni matek.

Během tvorby si zahrály hry z doby, kdy byla maminka malá, vytvořily výstavu hraček nebo obdivovaly gramofonové desky s populárními nahrávkami z jejich dětství. A 12. května pokračovali v projektu žáci

druhého stupně. Každá třída se zaměřila na různá témata, která se týkala dětství či mládí jejich maminek. Žáci vyhledali významné události, naučili se háčkovat, srovnávali dřívější životní úroveň se současnou nebo posuzovali volnočasové aktivity maminek a dnešních dětí. Všechny zaujalo rozhlasové vysílání, které si poslechla celá škola ze školního rozhlasu, obdivovaná byla i módní přehlídka.

Mgr. Lucie Stávková

Pohyb ve škole

Posledního květnového pátku jsme využili nabídky spolku Magnet, aby inspirovali učitele prvního stupně, a především aby motivovali děti k pohybu. Cílem spolku je vytvoření pozitivního vztahu dětí ke sportu, přivést děti k aktivnímu a smysluplnému trávení volného času.

Sportovní aktivity, které spolek propaguje, napomáhají nejen rozvoji pohybových dovedností dítěte, ale učí i respektu k druhým, udržuje pozornost a rozvíjí týmového ducha.

Děti si vyzkoušely netradiční štafetové soutěže s míčem a kuzelem. Posilovaly s obrovským padákem, balancovaly na drobných plošinách ve dvojicích, odvážlivci pak i sami. Týmy soutěžily proti sobě v disciplíně s gymnastickými kruhy.

Děti ocenily nové aktivity pod vedením zkušených fotbalových trenérů a těší se na další zábavnou netradiční výuku.

Mgr. Doris Bažíková

Knížka pro prvňáčky

Nejmenší děti naší školy se 8. června zúčastnily slavnostního předávání knih, které získaly jako odměnu za velkou snahu a získání čtenářských dovedností v průběhu jejich prvního školního roku.

Slavnost se uskutečnila v sále Evropa v Hodoníně pod záštitou Masarykova muzea a městské knihovny. Děti si zahrály na popletenou školu, pobavily přítomné žáky pěveckým vystoupením a některé z nich s velkou trémou předvedly, že si hravě poradí s texty dětských knížek. Následně byli prvňáčci pasováni na čtenáře a odměněni knihou „Dubánek a tajný vzkaz“, která byla vydána právě pro tuto příležitost. Za doprovodu malého klavíristy si na závěr společně s čarodějnicemi zapěli pohádkovou písničku.

Děkují všem zúčastněným a přeji dětem, aby si našly v knihách zábavu i radost.

Mgr. Doris Bažíková

Ze života naší mateřské školy

V průběhu jara a léta bylo předškolní vzdělávání uskutečňováno i mimo prostor MŠ (environmentální zahrada, louka, pole apod.). Snažili jsme se podporovat děti v bádaní a pozorování tak, aby rozvíjely schopnost vnímat přírodu všemi smysly. Po dlouhé odmlce nás čekala kulturní akce. Každá třída si připravila program ke Dni matek, který předvedla v neděli 8. května v kulturním domě v Miloticích.

I tento školní rok měly nejstarší děti mož-

nost navštívit místní firmy. Jednalo se o Eurookna Pražák a vinařskou firmu Krist, kde proběhly exkurze. Děkujeme podnikatelům za tuto možnost.

Dne 1. června proběhla oslava ke Dni dětí, a to formou společně stráveného dopoledne s hasiči z Milotic a SAR teamem. Nedílnou součástí byly jako každý rok výlety. Navštívili jsme Živou vodu Modrá, ZOO Hodonín a kryté hřiště Sokolíček v Kyjově. Konec školního roku jsme všichni společně oslavili

vítáním prázdnin a pasováním na školáky. Pasování se týkalo 15 dětí, které jdou v září 2022 do 1. třídy ZŠ. Tato akce proběhla v odpoledních hodinách na hřišti ZŠ a MŠ, kde ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Kyjov byly pro všechny děti z MŠ připraveny soutěže, odměny a dětská diskotéka. Zároveň děkujeme farnosti Milotice za zapůjčení skákacího hradu na tuto akci.

*Kolektiv učitelek Vám přeje
léto plné krásných zážitků*

Příroda Milotic – Dudek chocholatý

Dudek chocholatý (Upupa epops) je velikosti hrdličky, 26-29cm, rozpětí do 50cm. Má široká zakulacená křídla, na hlavě chocholku, kterou při vzrušení vztyčí a dlouhý tenký zobák. Jeho let připomíná ten motýlí. Dudek hnízdí v Evropě, Asii a Africe, v Česku převážně na jižní Moravě. Z Afriky přilétá začátkem dubna. Nejraději obývá staré sady a řídké lesy se starými stromy, v jejichž dutinách hnízdí. Hnízdí jen jednou - od května do června.

Potravu tvoří hmyz, převážně brouci a jeho larvy, pavouci, krtonožky.

Populace dudka v ČR je odhadována na 220 - 250 párů, je silně ohroženým druhem.

O hnízdění dudka v katastru obce Miloti-

ce jsem se dočetl jen v časopisu Ornitholog z roku 1941, v článku napsaném Richardem Hombergem, kterého pověřil mapováním ptactva v Miloticích a okolí majorátní pán Franz, Gral fon Seilern und Aspang. V článku se píše: „Zámecký park s přílehlou bažantnicí s jejich prastarými a mohutnými obry tvoří přírodní památnost význačného řádu a zároveň eldorado pro ptactvo v hnízdních dutinách. K nejnápadnějším náleží dudek, který je zastoupen několika párky. Patří k rázovitým ptákům kraje.“

Dudka jsem potkával jen v době tahu, kdy je nejnápadnější. První hnízdění jsem zjistil minulý rok v lokalitě Písky, kdy úspěšně vyvedli tři mláďata, tento rok jsou dudci

ve stejné dutině, mláďata jsou ještě malá a samice zatím zůstává s nimi, krmí pouze samec. V minulém roce krmili výhradně krtonožkami. Třeba se vám také poštěstí jednou pozorovat tohoto krásného ptáka, jediného žijícího zástupce čeledi dudkovitých.

Aleš Prágr

P. František Bábíček a Milotice

S potěšením jsem si v jarním zpravodaji přečetl stať Václava Lungy o životě významného milotického rodáka – jezuity Františka Bábíčka. Představil v ní jeho životní osudy tak, jak je skutečně prožil. Přesto si dovoluji zde učinit několik krátkých dodatků doplňujících jeho obraz. Můj kolega V. Lunga je příliš mladý a s P. Františkem se nemohl setkat. Já – coby středoškolský a pak vysokoškolský student, navíc bydlící od něj přes jeden dům – jsem měl více osobních zkušeností. Spojoval nás také zájem o folklór. Věkový rozdíl pro něj nehrál žádnou roli. A tak si dovoluji přičinit několik malých střípků vzpomínek na tohoto hrdého Miločáka.

Při studiu národopisu jsem zjistil, jak velkou roli při formování tohoto oboru sehráli kněží a misionáři zvláště. Ti při pobytu v různých krajích zaznamenávali jejich tradice. A tak jsem se ptal, kam vlastně měl jako misionář odejít. Pobavilo jej to: „To neuhodneš. Do Československa. Nám už je dávno jasné, že naše země je typické misijní území.“ A to mně poskytlo vysvětlení, proč tento rolnický synek byl nejen pokračovatelem rodových tradic a milovníkem folklorního dědictví Milotic, ale také jeho zaníceným znalcem. Znal velké množství písniček, zpíval je a hrál na housle.

Já jsem jej poznal po jeho návratu z vězení ještě jako kluk. Bydlel u sestry, na modrém pionýru jezdil denně za každého počasí do cukrovaru v Kelčanech. A před odjezdem do práce už měl ve svém pokoji denně odslouženou mši svatou. Navíc mou sestru Marii učil několik let německy, což využíval i k tomu, aby v jazyce – jak říkal – nezakrnl. A bratr Martin zase vyprávěl, že se několikrát stalo, že když chlapi v noci po návratu ze slováckého krúžku zpívali na návs, P. František se tiše vytratil ze svého pokoje. „Chlapci, jak to zpíváte?“ Zpíval s nimi, někdy i s houslemi a učil je přesné znění písniček. Byl prostě misionářem i v předávání tradic lidové kultury. Bral to jako poslání.

Velikou zásluhu P. Františka vidím v tom, že v době, kdy byl po návratu z vězení ještě pár let zbaven občanských práv, nezatrpkal, dal dohromady starší hudce z Milotic a jako primáš v třaslavicích párkrát doprovázel náš slovácký krúžek při vystoupeních. „Šak su Miločák“, říkával. Hrávali s ním Jakub Rančík (kontry), Josef Rančík (violové kontry), Jan Příkazský (basa), Antonín Grufík (housle), někdy vypomáhali Oldřich Fišman z Vacenovic (housle) a Pavel Varmuža ze Svatobořic (cimbál).

Po letech jsem se jej zeptal, co pro něj bylo ve vězení nejtěžší. Zamyslel se a řekl: „Víš, na facky a kopance si zvykneš, tam bolelo nejvíc to, že to dokážou dělat Češi Čechům. A práce? Vždyť člověk je stvořený k práci. Pamatuj na heslo – Modli se a pracuj! Tam je nejhorší, že práci, které měli plná ústa, degradovali na trest. Ale pro mě bylo nejhorší, ne to, co bylo třeba v dolech, ale když jsme celé dny museli drát perí v předeptaných, těžko splnitelných dávkách. To už jsem měl podebrané konečky prstů a strašně to bolelo. Navíc jsme se museli střídát v nepřetržitém předčítání spisů Engelse, Marxe a Lenina. To bylo, obzvláště pro filozoficky vzdělané lidi, k nevydržení.“ Já jsem se s ním blíže potkával až jako student. To už se blížil rok 1968 a on mohl krátce vypomáhat v duchovní správě ve Skoronicích. Když jsem se na to později zeptal Vojtěcha Holcmana, tehdy jediného nekomunistického předsedy MNV na okrese, jak se mu to podařilo, šibalsky se usmál: „To víš, stálo to prase, dvacet litrů slivovice a dvě vědra vína do Prahy.“

V roce 1968 už byl P. František šéfem jezuitů na Velehradě. Byla to doba velkých a slavných poutí, kam jsme v krojích jezdili autobusy. Na jedné z nich se stalo, že jsme stáli v dlouhých řadách u zpovědnic. Pustili jsme děvčata před sebe. Když první z nich přišla na řadu, hned vyskočila: „Je tam P. František!“ A všechny utekly jinam. Já jsem si klidně klekl. P. František mne poznal a zasmál se: „Konečně někdo z Milotic, kdo se mne nebojí. Tak spust.“

A na té, tehdy nejslavnější, pouti jsme dokonce měli možnost asistovat. P. František nás potkal: „To su rád, jste pěkně v krojích, bývalí ministranti, takže Miločáci mně dnes budou pomáhat.“ A tak jsme spolu s Jarinem Kristem, Tondou Poláškem a Fanošem Grufíkem vypomáhali u oltáře v bazilice. Pak v tom, tehdy šíleném, vedru jsme mohli využít na chvíli stinného prostředí farní zahrady a osvěžit se domácí limonádou od farní hospodyně.

Patří sem i vzpomínka na svícu u Kristů (Hynků). Přišel tam i P. František, šel k sestře. Se všemi se uvítal a já se jej tiše zeptal, kde nechal housle. Usmál se: „Víš, že su posvěcená osoba a musím se tak chovat. Nepokúšaj!“ Sedl mezi strýčky a důstojně se bavili. Po čase se objevil ve dveřích: „Kdo sa chce proběhnúť? Nechal jsem doma husle.“ A hned na mne: „Tak běž a řekni sestře. Ty víš, kde je mám.“

Když přišel čas, tak musel odejít do důchodu, nesměl sloužit dál. Já se těšil, že se

vrátí do Milotic. Ale on si dobrovolně vybral práci v ústavu pro postižené. A když jsem při setkání nadhodil, zda by se přece jen nechtěl vrátit domů, usmál se a řekl: „Apaga satanas! (tj. odstup satane). Ty už nevíš, že musím jít tam, kde mne potřebují víc?“ A po chvíli: „Něco vymyslíme – pro Milotice.“ Už se tak ale nestalo. Potkávali jsme se málo, já pracoval ve Strážnici. Po čase mi matka řekla, že mne doma hledal P. František. Chtěl, abych si pořídil nějaký magnetofon a nahrával u starších lidí milotické písničky. Že on by je v zimě přepisoval do not a že by chtěl pro Milotice pořídít zpěvník. Ale ani to mu osud nedopřál. Nečekaně zemřel.

Jak mi ve Strážnici vypravovala jedna pracovnice našeho ústavu, která jako rodačka z Velehradu tam před přestěhováním do Strážnice řadu let zpívala v chrámovém sboru a znala P. Františka, chtěl se tento sbor rozloučit s oblíbeným knězem na pohřbu v Miloticích. Objednali si autobus a na zastávce čekali a čekali. Dokonce to telefonicky urgovali. Vždy jim řekli, ať čekají, že už jede. Pak jim došlo, že nic neprijede, i když mají písemně potvrzenou objednávku. Rychle sehnali dvě auta, pár lidí se do nich vměstnalo a jeli do Milotic. Stihli jen část obřadu. Jak mi kolegyně řekla: „Víš, soudruzi se jej báli i po smrti.“

A opravdu by stálo za zvážení, zda by si P. František Bábíček, ten věčně usměvavý a optimistický kněz, politický vězeň, obdivovatel a znalec folklorních tradic Milotic a okolí, nezasloužil v obci alespoň pamětní desku.

PhDr. Jan Krist

Slavení zahrádkářů zavedení elektřiny k Šidlenám (4. 9. 1966)

Dny obce

Milotice - zpravodaj - čtvrtletník, XXIV. ročník, 1. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 29. 6. 2022.

Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.

Redakční rada: L. Knotková, R. Šeda, J. Levek (-jl-), M. Grufíková. Uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2022.

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory přispěvovatele.